

החובל פרק שמיני בבא קמא

צב.

עין משפט נר מצוה

יכול אפי' מעולה דמיים. לקורה יותר מפירות יהא סרק קודם לו: **ה"ל רב.** מיעט הקדמה: **מקוריהו.** מקור שלהן ועיקרן (ט) ל"א הבא לי קור שהוא רך לאכול וגדל סביב שרשיו כלומר כלה עיקרם מפני שמפסיד ונאכל את הקור: **גופני קני דיקני.** מדמי היין יכולין אלו לקנות קרקעות ואילו דקלי לא קני גופני אין שכן עולה אלא לדבר מועט: **בתנאי' אע"פ שהוא נוסף לו כו'. סתמא היא ולא ר' עקיבא קאלמי לה: על מנה לפטור.** בזמנ' [ג]. מפרש לה: **גב' כל אלו שאמרו סלע מנה ומתאים וד' מאות דמי זושט הן: אצל לער.** שדואג על זושטו אינו נמחל לו: **שהיה לו לנמור.** דרך ארץ ולא למד מדקאמר ליה רחמנא נביא הוא דמשמע אין ממש צדצדיק ורואי אמה ליהרג: **שנכס זרע.** שזמני אשה לא יכולה לפלוט: **פי טעמא.** קצב הגדולים לפנות: **פקד.** מדלג כתיב ויפקד את שרה וכתיב פקד משמע פקד כער תחילה לאצטריך: **בדידי הוולא לני כרצא.** קוף הגדל אצל הכרוב כשצא לעקרו פעמים שנעקר הכרוב עמו ונמלא לוקה בשצילו. כלומר שכיני רשע לוקין עמו: **כולנס פשעס.** אף הנביא במשמע: **עד אנה מאנסא.** ומשה ואהרן כלל: **אוסס שפופלו שמוסס.** צנרת משה' דן זבולון גד ואשר ונפתלי הודיעך הכמוז שחלשים שזכולין היו וצריך חיזוק לפיכך כפל את שמוסס לחוקס ואותן הביא יוסף לפני פרעה כדי שלא יצורו אותם להיות רשע לוקין עמו: **ולהטריס:** כל השצטים ילאו עצמותיהם ממזכרים ונקצרו צארכ' ישראל שנאמר והעליתם את עצמותי מזה אחכס (שמות יג) משמע שאף עצמותם הטלו ולא נכתב יוסף אלא להודיעך שזכו של משה שכל ישראל נמסקין צדיק והוא עסק צננות: **מגוגלין צארו.** לא היה שלדו קיימת ומחברת מפני ניוו דקאמר ליה ליעקב אס ל' אציאנו אליך ומטאמי לך כל הימים (בראשית מג) ואע"פ שנתקיים התנאי נפקא לן במסכת מכות (דף י"א): **מי גרס לראובן כו'.** מדרש אגדה הוא צנחנאומס' מכיון שהודה יהודה ואמר לזקק מנשי עמד לראובן ואמר אני צנלתי יועי אבי: **לשפא.** נכנס כל עמס ונתחצר למקומו ששף משס. **לשפא אשליייה' שדו"ח בלע"ז** כנו שף מדוכתיה (סולין דף מ"ג): **אליבא דהלנסא.** לא היה מסמיעא מילתא למימר מילתא דתהוי הלכתא כותיה: **לא הוה סלקא ליה.** כלומר לא היה עולה צידו למימר שמתתא אליבא דהלכתא: **הסלון והכנורין נותנין לפסן.** והעשירים לא היו נותנין קלתומיהן לכהן: **נלריס.** שצטים: **וטמנא**

יכול אפילו מעולה בדמים ת"ל רק שמואל אייתי ליה אריסיה תמרי אכיל מעים בהו מעמא דחמרא א"ל מאי האי ביני גופני קיימי אמר מכחשי בחמרא כולי האי למחר אייתי לי מקוריהו: רב חסדא הוא האלי בי גופני אמר ליה לאריסיה עקרינהו גופני קני דקלי לא קני גופני: **בתנאי' אע"פ שהוא נותן לו אין נמחל לו עד שיבקש ממנו שנאמר ועתה השב אכורי שנאמר ויתפלל אברהם אל האלהים וירכא אלהים את אבימלך וגו' האומר סמא את עיני קטע את ידי שבר את רגלי חייב הע"מ לפטור חייב ה"ק רע את כסותי שבר את כדי חייב ה"ע"מ לפטור פטור העשה בן לאיש פלוני על מנת לפטור חייב בין בגופו בין בממונו: **גב' ת"ר כל אלו שאמרו דמי בושחו אבל צערו אפי' הביא כל אילי נביות שבעולם אין נמחל לו עד שיבקש ממנו שנאמר והשב אשת האי"ש כי נביא הוא ויתפלל בערך דאשת נביא בעי אהדורי אמר רבי שמואל בר אשת האמר מכל מקום ודאמר ת"ר הגוי גם צדיק תהרוג הלא הוא אמר לי אחתי הוא ודיא גם הוא אמר לי אחתי הוא הוה בתם לבי ובגין כפי עשיתי זאת:****

בראשית כ"ד ויבא יוסף לארץ מצרים ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרגו הלא הוא אמר לי אחתי הוא ודיא גם הוא אמר לי אחתי הוא הוה בתם לבי ובגין כפי עשיתי זאת:

בראשית כ"ד ויבא יוסף לארץ מצרים ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרגו הלא הוא אמר לי אחתי הוא ודיא גם הוא אמר לי אחתי הוא הוה בתם לבי ובגין כפי עשיתי זאת:

בראשית כ"ד ויבא יוסף לארץ מצרים ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרגו הלא הוא אמר לי אחתי הוא ודיא גם הוא אמר לי אחתי הוא הוה בתם לבי ובגין כפי עשיתי זאת:

בראשית כ"ד ויבא יוסף לארץ מצרים ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרגו הלא הוא אמר לי אחתי הוא ודיא גם הוא אמר לי אחתי הוא הוה בתם לבי ובגין כפי עשיתי זאת:

בראשית כ"ד ויבא יוסף לארץ מצרים ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרגו הלא הוא אמר לי אחתי הוא ודיא גם הוא אמר לי אחתי הוא הוה בתם לבי ובגין כפי עשיתי זאת:

למחר אייתי לי מקוריהו. משמע דגופני עדיפי מדיקלי ומימה דבהאשה שפלו לה נכסס (במנות עט. ושס ד"ה אילני) אמר גבי נפלו לה כספים ילקח בהן קרקע דיקלי ואילני דקלי אילני וגופני אילני אלמא גופני גריעי אפילו מאילני דגריעי מדיקלי וי"ל דגפניס כשארס טורה לומר ולמקן הכרס ש בהן ריוח גדול אצל נכססי אשמו אס היה קונה גפניס מתוך שצריכיס הולאה מרובה לא היה הצעל מושש להוליא על נכסי' והיו הולכין לאצטוד לפיכך טוב לקנות דקליס שאין צריכין יציאה וממילא אמי צהו שצחא וטוב הוא לשנייה ועוד מפרש ר"ת בהמוכר את הספיה (ב"ב פ"ג פ"ג ושס ד"ה מתקף) דפירי דיקלא מתקיימין טפי מאילני וגופני ונכסי מלוג של אשה צעינן דבר המתקיים יותר:

כאשר אמר אברהם אל אבימלך. לראו צדצדיק משמע ששרי המלכיס ציטרו את שרה מפסח שלפניו אלא ילדה צדיות כמו שהתפלל על אצטריך: **אלו הנכפלין בשמות.** צנחנאומס רבה יש אפיכא שהנפלים גזורים היו כמו יהודה שנקבל: **מי גרס לראובן שהודה יהודה.** אע"ג דלמר צנחנאומס ויש לראובן אל הצור מלמד ששכח משקו ומתענימו שצנלל יועי אציו חה היה קודם דמעשה תמר מכל מקום לא הודה צדצדיק עד אחר שהודה יהודה:

יהודה. אע"ג דלמר צנחנאומס ויש לראובן אל הצור מלמד ששכח משקו ומתענימו שצנלל יועי אציו חה היה קודם דמעשה תמר מכל מקום לא הודה צדצדיק עד אחר שהודה יהודה:

יהודה. אע"ג דלמר צנחנאומס ויש לראובן אל הצור מלמד ששכח משקו ומתענימו שצנלל יועי אציו חה היה קודם דמעשה תמר מכל מקום לא הודה צדצדיק עד אחר שהודה יהודה:

יהודה. אע"ג דלמר צנחנאומס ויש לראובן אל הצור מלמד ששכח משקו ומתענימו שצנלל יועי אציו חה היה קודם דמעשה תמר מכל מקום לא הודה צדצדיק עד אחר שהודה יהודה:

יהודה. אע"ג דלמר צנחנאומס ויש לראובן אל הצור מלמד ששכח משקו ומתענימו שצנלל יועי אציו חה היה קודם דמעשה תמר מכל מקום לא הודה צדצדיק עד אחר שהודה יהודה:

יהודה. אע"ג דלמר צנחנאומס ויש לראובן אל הצור מלמד ששכח משקו ומתענימו שצנלל יועי אציו חה היה קודם דמעשה תמר מכל מקום לא הודה צדצדיק עד אחר שהודה יהודה:

קד א מיי פ"ו מהל' מלכס הלכה ח סמג לאון רטו: קה ב מיי פ"ה מהל' חובל ומזיק ה' ט ופ"ב מהל' משובה ה' ט סמג עשין ע טו"שע ח"מ ס"י מכב ספ"א: קו ג מיי שס הלכה י ופ"ו מהלכות דעות הלכה ו ופ"ב מהלכות משונה הלכה י טו"שע שס טו"שע ח"מ ס"י מרו ספ"א ב"ב"ה: קד ד ה מיי פ"ה מהל' חובל ומזיק הלכה יא סמג עשין ע טו"שע ח"מ ס"י מכב ספ"א: קה ו ז מיי שס סמג טו"שע ח"מ ס"י שפ ספ"א: קה ח מיי שס הלכה יג טו"שע שס ספ"א: קי ט מיי פ"י מהלכות מלכס ה' ח סמג לאון רלב רלג: קיא ז מיי פ"ג מהל' צטורס ה' ח סמג עשין קלט:

הגהות הב"ח (א) גבי ללאון שורה יהודה שפע כל"ל ופיכת מיד נמקט: (ב) רש"י ד"ה מקוריהו מקור שלהן ועיקרן כלומר בלה עיקרם מפני שמפסיד ל"א הבא לי קור שרשיו ומאלל את הקור לל"ל:

לעוי רש"י אשליייה' שדו"ח"א [נאישלושדור"א] מקום הנקט. פ"ק.

מוסף רש"י קרע את כסותי שבר את כדי חייב. דהיי קמלך ליה אס מלכה קרע ושלס אכל פיכס לו על מנה. פטור (יע"ד) (כ"ו). בהדי הוצא לקי כרובא. משל הדיוט הוא, על ידי הכשטים מתגנין (שמות טו כח). ח"ה הכשין שמתם בי אף הגדיקס נמשעם ידוהה ב"ס. אותן שהוכפלו שפלות שמתן סכפל משה שמתן סס התלשס ואותן הביא לפני פרעה, ויהיה שהוכפלו שמו לא הוכפל משום תולדות אלא טעס יש צנלל (בראשית חו. ב עיי"ש ש"ה בספרי, ושב"ר פירשו אותן שלא כפל שמתן. מאי דכתיב יהי ראובן כו' וזאת ליהודה. אין לך צנכרת כל הכשטים מתתלת חלת חן מו (סוטה ז) מה סלח לפסון יהודה ללאון ומה רחם להחיל צנכרת יהודה ללאון חלת ליהודה, אלא לפי שהיו עמו כל הכשטים שלקן קייס וכל יהודה מתגלגלין. אמר ללאון זי ויהי ראובן, כלומר לראובן שלדו קיימת כלילי הוא יו חלת יהיה ליהודה סהה מתגלגלין (שבות י"א). עצמותיו של יהודה מתגלגלין. עצמות ס הכשטים העלו ממזכרים, והוא שאמר יוסף והעליתם

את עצמותי מזה אחכס, עם עצמותי, והיו עצמות כל הכשטים שלקן קיימת יהיה חייביו מתפרקין ומתגלגלין צארונו, מפני שגדה את עצמו צנכרטו על צנימן ומטאמי לך כל הימים, אפילו לעולם הבא, והסכא נפקא לן גירי של כנס פליו על מנאי הוא כל (סוטה י). מי גרס לראובן שירדה. נמשעה יועי אציו, יהודה. שהודה נמשעה תמר, וכן היה מסורת צדיקס, ומלכס אגדה ד' צנחנאומס כשארס יהודה נזקק ממני עמד לראובן וזמר ללאון יועי אציו, ועשוי יחי לראובן, שלדו קיימת כלילי הוא חו, חלת ליהודה שהוא מתגלגל (סוטה י). לשפא. למקום שמתן ממש, כמו דשף ומכומיה (סוטה י) ונכסו עצמותיו למקום צטורס ששפו משס (שבות י"א). למתיבתא דרדיקעא. לישא וליתן עס שאר הכמסס (סוטה י) ולממשקל (סוטה י) יחי כו כל כ"ל ליידי רייני לעצמו נגד צצייני (שבות י"א). אליבא דהילכתא. לא היה זוכה למד דבר המתקבל (סוטה י).

ולמיטרה. לישא וליתן (סוטה י). ידיו רב לו. יהא לו נמון לריב ריבו, והאי דכתיב ידיו ללאון מלמנה הוא מלמנה של מורה